

Αγωνιστική Συσπείρωση

Νέας Σμύρνης

**Ο νόμος 4823 για την αξιολόγηση, ή αλλιώς η αρχή του τέλους
(και τι πρέπει να κάνουμε για να μην περάσει)**

Δεκαετία '60.

Αξιολόγηση διδακτικού προσωπικού και μαθητών.

Παρόντες ο ...πρόεδρος, ο παπάς, ο αγροφύλακας, ο χωροφύλακας και οι δυο επιθεωρητές πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η συμπαθέστατη δασκάλα μάλλον δεν νιώθει και τόσο άνετα...

Το υπουργείο Παιδείας, που διαχρονικά αξιολογείται από τον εκπαιδευτικό κόσμο και τους γονείς κάτω από τη βάση και όμως συνεχίζει με τους ίδιους ρυθμούς να χτυπά τη δημόσια εκπαίδευση με απίστευτο μένος, βάσει του νέου νόμου επιχειρεί να μας εμψυχήσει στα ιδεώδη της αξιοκρατίας του. Πιο συγκεκριμένα:

1. Πετά από πάνω του κάθε ευθύνη για όλες τις ελλείψεις και τα κακώς κείμενα του δημόσιου σχολείου, τις μεταφέρει στους εκπαιδευτικούς και μάλιστα τους αξιολογεί επ' αυτών!
2. Δημιουργεί υποταγμένους εκπ/κούς, πειθήνιους που, φοβούμενοι για τη μελλοντική θέση και τον μισθό τους, θα δουλεύουν εκτός ωραρίου αμισθί, με κίνητρο μια καλή αξιολόγηση.
3. Προσπαθεί να εκφοβίσει και να εκβιάσει όλους/ες εμάς που τόσα χρόνια τού ασκούμε κριτική και αντιπαλεύουμε έμπρακτα τις πολιτικές της διάλυσης του δημόσιου σχολείου.
4. Βάζει τις βάσεις για ένα σχολείο ημι-δημόσιο, με την εισαγωγή όρων της αγοράς, και ταξικό, με εγχάραξη της αίσθησης της αποτυχίας από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση ακόμα. Αυτός είναι ο βασικός στόχος της αξιολόγησης: η υποταγή του εκπαιδευτικού σώματος στην αντιεκπαιδευτική πολιτική και τις αντιπαιδαγωγικές επιλογές της κυβέρνησης.

Σταχυολογημένα σημεία του νέου νόμου για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση:

1. **Άρθρο 66:** Οι εκπαιδευτικοί αξιολογούνται σε τετράβαθμη κλίμακα (εξαιρετικά, πολύ καλά, ικανοποιητικά και μη ικανοποιητικά), σε δύο πεδία:

A' : Ως προς το διδακτικό-παιδαγωγικό έργο, από τον Σύμβουλο Εκπ/σης Επιστημονικής Ευθύνης (γενική και ειδική διδακτική του γνωστικού αντικειμένου) και από τον Διευθυντή του σχολείου (παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης).

B' : Ως προς την υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια, από Σύμβουλο και Διευθυντή μαζί.

2. **Άρθρο 67:** Κριτήρια για το πεδίο A' μεταξύ άλλων είναι:

- Η προετοιμασία υλικού-δραστηριοτήτων. (Σε σχολεία που το κράτος συχνά δεν παρέχει ούτε χαρτί A4, τα όργανα για πειράματα είναι απαρχαιωμένα, κ.ά. «ελλείπει» πόρων, το υλικό που ως σήμερα αγοράζαμε από την τσέπη μας θα καταστεί και μέρος της αξιολόγησής μας.)

- Η αξιοποίηση ψηφιακών μέσων και των Τ.Π.Ε.. (Σε σχολεία που κατά βάση τα laptop και οι προτζέκτορες είτε λείπουν είτε καλύπτονται από δωρεές, με συνδέσεις internet που «σέρνονται».)

- Η διαχείριση του χρόνου ανάλογα με τις ανάγκες των μαθητών, η σύνδεση του μαθήματος με την προϋπάρχουσα γνώση τους. (Πότε ενδιαφέρθηκε το υπουργείο για τις ανάγκες τους; Όταν το περσινό καλοκαίρι προχώρησε σε αύξηση των μαθητών στα τμήματα; Όταν στέλνει μία παράλληλη στήριξη για 3 παιδιά; Όταν θεωρούσε μετά το webex διδαγμένη την ύλη; Ποιος γνωρίζει εκτός του δασκάλου του κάθε τμήματος τις ανάγκες αυτές, ώστε να τις συνεκτιμήσει στην αξιολόγησή του; Ποιος αξιολογητής μπορεί να ξέρει την προϋπάρχουσα

γνώση των μαθητών ενός τμήματος; Είναι πασιφανές εδώ και καιρό πως το υπουργείο κινείται στη λογική του «όποιος μάθει, έμαθε» και του «η ύλη να παραδοθεί, να πάμε παρακάτω, δεν θα γίνουν και όλοι επιστήμονες». Η καταστροφική διαχείριση του ζητήματος των μαθητών που έδωσαν φέτος πανελλήνιες στην Γ' λυκείου, μετά από ένα χρόνο webex, και ο αποκλεισμός ενός εκκωφαντικού ποσοστού από την τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι αντιπροσωπευτική εικόνα.)

- Η αξιοποίηση εναλλακτικών μορφών αξιολόγησης. (Το υπουργείο, που διαχρονικά μας έχει καθηλώσει στην απαρχαιωμένη κλίμακα 1-10 και δεν την αλλάζει.)

- Η ενεργητική και ισότιμη συμμετοχή όλων των παιδιών στην εκπαιδευτική διαδικασία, ο ρυθμός του μαθήματος, η επικοινωνιακή ικανότητα του εκπ/κού (Πώς διαπιστώνονται αυτά από κάποιον εξωτερικό αξιολογητή που θα μπει στην τάξη 2 φορές; Πώς διαπιστώνεται ο κατάλληλος «ρυθμός του μαθήματος»;)

- Η πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας, η επίλυση διαφορών και η διαχείριση συγκρούσεων, η σχέση των μαθητών με τον εκπ/κό, τους συμμαθητές και τα λοιπά μέλη της εκπ/κής κοινότητας. (Ο εκπ/κός κόσμος δίνει την ψυχή του για να δημιουργήσει το κατάλληλο παιδαγωγικό κλίμα εντός του σχολείου. Τα εμπόδια τα έβαζε πάντα το κράτος: Ποιος από τους ιθύνοντες γνωρίζει ότι παλιά σχολεία με προαυλία-φυλακές οξύνουν τις εντάσεις στο διάλειμμα; Σε ποιον πέρασε από το νου ότι έχοντας δεκάδες χιλιάδες περιφερόμενους κάθε χρόνο αναπληρωτές, ποτέ καμία σχολική κοινότητα δεν αποκτά τη συνοχή και τις σχέσεις που χρειάζεται, καθώς τα παιδιά δεν προλαβαίνουν να γνωριστούν και να δεθούν με τους δασκάλους τους; Ποιος από αυτούς σκέφτηκε πώς θα επιδράσουν επάνω στους μαθητές οι χαμένες χρονιές του webex; Τι πρότειναν για αναπροσαρμογή της ύλης; Ή μήπως σκέφτηκε ποτέ η Κεραμέως τι επίδραση έχει επάνω στα παιδιά η πολιτική της Ν.Δ., η οποία αναγκάζει τη μαμά να δουλεύει Κυριακή και τον μπαμπά δεκάωρο, με τις υπερωρίες να πληρώνονται με ρεπό;)

- Ο βαθμός επικαιροποίησης της γνώσης του γνωστικού αντικειμένου. (Αυτό αποδεικνύεται με πτυχία. Μετά τους αναπληρωτές, σειρά έχουν τώρα και όλοι οι υπόλοιποι. Πληρώνεις για να επιμορφωθείς, μπας και σώσεις μελλοντικά τη θέση σου. Το προσοντολόγιο και η λογική του επεκτείνονται τώρα και στους μόνιμους.)

Κριτήρια για το πεδίο Β' μεταξύ άλλων είναι:

- Η αποτελεσματική διεκπεραίωση εργασιών που ανατίθενται από τον Διευθυντή του σχολείου, η ενεργός συμμετοχή στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, η συνεργασία με τον Διευθυντή, η επικοινωνία-συνεργασία με τους γονείς και η έγκυρη-έγκαιρη ενημέρωσή τους. (Στο σχολείο που επιχειρείται να στηθεί, ο εκπ/κός θα είναι ο τελευταίος τροχός της αμάξης. Το μόνο που τους νοιάζει είναι να καταστεί πειθήνιος και να είναι ευχαριστημένοι οι προϊστάμενοι και οι [κατά τα δικά τους πρότυπα, του ιδιωτικού τομέα] γονείς-πελάτες.)

3. Άρθρο 72: Ηλεκτρονικός Φάκελος εκπ/κού: Κάθε εκπ/κός «δύναται» να καταχωρεί εκεί τεκμήρια σχετικά με τη διαρκή επιμόρφωσή του ανά τα έτη υπηρεσίας του, το συγγραφικό του έργο, τη συμμετοχή του σε ευρωπαϊκά και ερευνητικά προγράμματα, κ.ά..

4. Άρθρο 73: Παρατήρηση 2 διδασκαλιών από τον Διευθυντή και 2 από τον Σύμβουλο, μετά από συνεννόηση για την ώρα, τη μέρα και το μάθημα. Κάθε εκπ/κό συνοδεύει ο ηλεκτρονικός φάκελος αξιολόγησης. (Δηλαδή: οι επιθεωρητές ξανάρχονται. Το υπουργείο Παιδείας σας εύχεται χαρούμενο το 1960.)

5. Άρθρα 77-78: Η αξιολόγηση για το πεδίο Α' γίνεται ανά 4 χρόνια και για το πεδίο Β' ανά 2. Σε περίπτωση μη ικανοποιητικής αξιολόγησης σε ένα από τα πεδία αυτά, για τους μόνιμους σημαίνει παραπομπή σε υποχρεωτικά επιμορφωτικά προγράμματα ενώ για τους δόκιμους σημαίνει μη μονιμοποίηση και καθήλωσή τους ως δόκιμους για άλλα 2 χρόνια. (Η μη μονιμοποίηση των δόκιμων αφενός εκβιάζει τους νεοδιόριστους συναδέλφους μας αφετέρου δείχνει τον δρόμο για την άρση της μονιμότητας για όποιον δεν δεχτεί την αξιολόγηση ή δεν είναι αρεστός στη διοίκηση.)

Αυτονομία σχολικής μονάδας, εξαφάνιση του Σ.Δ. και παντοδυναμία του Διευθυντή.

Παρακάτω περιγράφεται η επέκταση του εργασιακού μας ωραρίου αμισθί, με κίνητρο την καλύτερη μελλοντική αξιολόγηση. Εξαϋλώνεται ο κυρίαρχος ρόλος του Συλλόγου Διδασκόντων και επιφορτίζεται τα πάντα αποκλειστικά ο Διευθυντής. Το σχολείο αποκτά πυραμιδωτή ιεράρχηση ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς, με τους «καλύτερα αξιολογημένους» να περιστοιχίζουν το διευθυντικό έργο:

6. Άρθρο 87: ΣΥΝΑΨΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕ ΦΟΡΕΙΣ μπορεί ν' αποφασίζει ο Διευθυντής (μετά από εισήγηση του Σ.Δ. ή χωρίς), με σκοπό τη συμμετοχή σε προγράμματα πολιτιστικού, αθλητικού, κοινωνικού, εκπαιδευτικού ενδιαφέροντος.

7. Άρθρο 89: ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΟΜΙΛΟΙ: Ο Διευθυντής (μετά από εισήγηση του Σ.Δ.- εκπ/κών ή χωρίς) δύναται να αποφασίζει τη λειτουργία εκπαιδευτικών ομίλων μετά τη λήξη του ωρολογίου προγράμματος. Ο κάθε όμιλος έχει έναν υπεύθυνο εκπ/κό που ορίζεται από τον Διευθυντή, ανάμεσα από όσους εκδηλώσουν επιθυμία. «Ο χρόνος που οι Υπεύθυνοι Εκπαιδευτικών Ομίλων αφιερώνουν στην οργάνωση και λειτουργία των εκπαιδευτικών ομίλων δεν προσμετράται στο εργασιακό τους ωράριο, αλλά συνεκτιμάται κατά την ατομική αξιολόγησή τους, καθώς και κατά την επιλογή τους ως στελεχών εκπ/σης».

8. Άρθρο 90: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ, με πρωτοβουλία του Διευθυντή, θα πραγματοποιούν οι εκπ/κοί σχετικά με θέματα συνεργασίας επί παιδαγωγικών ζητημάτων, άπαξ μηνιαίως καθώς και όποτε άλλοτε κρίνεται αναγκαίο από τον ίδιο, είτε *διά ζώσης* είτε *εξ αποστάσεως*. Ο Διευθυντής καθορίζει τον τρόπο και τον χρόνο διεξαγωγής τους. Στις συναντήσεις μπορεί να συμμετέχει και ο Σύμβουλος.

9. Άρθρο 92: ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΟΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ: Ο Διευθυντής ορίζει τους εκπ/κούς (από όσους έχουν αξιολόγηση «εξαιρετική» ή «πολύ καλή») που θα αναλάβουν τον ρόλο Συντονιστών Τάξεων ή Συντονιστών Γνωστικών Πεδίων, οι οποίοι θα «επικουρούν τον Διευθυντή και τον υποδιευθυντή στο έργο τους». Θα ασχολούνται με την υποστήριξη και τον συντονισμό των εκπ/κών ανά ομάδες ειδικοτήτων ή ανά ομάδες τάξεων, με τον προγραμματισμό της ύλης, την οργάνωση δειγματικών διδασκαλιών, κ.ά. Στις αρμοδιότητες του Συντονιστή εμπεριέχεται να καλεί τους συναδέλφους του σε *συναντήσεις* ανά ειδικότητες ή ανά τάξεις *καθ' όλη τη διάρκεια του έτους*. Τέλος, η θητεία του Συντονιστή θα «συνεκτιμάται κατά την ατομική αξιολόγησή του, καθώς και για την επιλογή του ως στελέχους εκπαίδευσης».

10. Άρθρο 93: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ-ΜΕΝΤΟΡΑΣ: Ο Διευθυντής ορίζει έναν εκπ/κό (από όσους έχουν αξιολόγηση «εξαιρετική» ή «πολύ καλή») ως μέντορα για κάθε νεοδιορισμένο ή πρόσφατα τοποθετημένο μόνιμο ή αναπληρωτή/ωρομίσθιο με προϋπηρεσία έως 5 έτη, με σκοπό την υποστήριξη και καθοδήγηση στην ένταξη στο νέο σχολείο. «*Η θητεία ενός εκπ/κού ως παιδαγωγικού συμβούλου-μέντορα συνεκτιμάται κατά την ατομική αξιολόγησή του, καθώς και κατά την επιλογή του ως στελέχους εκπαίδευσης*».

11. Άρθρα 95-96: ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ: Επιμορφωτικά σεμινάρια σε επίπεδο σχολικής μονάδας, τουλάχιστον 15 ωρών ανά σχολικό έτος, πραγματοποιούνται με απόφαση του Διευθυντή και διενεργούνται *εκτός διδακτικού ωραρίου*. Η συμμετοχή είναι μεν προαιρετική αλλά για όσους πάρουν τη βεβαίωση παρακολούθησης, αυτή θα συνεκτιμηθεί θετικά κατά την αξιολόγηση και θα καταχωρηθεί στον ατομικό ηλεκτρονικό υπηρεσιακό φάκελό τους.

Σχολείο επιχείρηση

Το πέρασμα στο ημι-δημόσιο σχολείο. Η αξιολόγηση δεν σε θέλει μόνο εκπ/κό αλλά και καλό επιχειρηματία, ώστε να μπαλάνεις τα κρατικά κενά:

12. Άρθρο 98: Με απόφαση του Σχολικού Συμβουλίου, διοργανώνονται από τη σχολική μονάδα με ή χωρίς τη συνεργασία τρίτων φορέων εκδηλώσεις, προγράμματα, συνέδρια που απευθύνονται στην εκπαιδευτική κοινότητα και λαμβάνουν χώρα μετά τη λήξη του ωρολογίου προγράμματος και του ολοημέρου. Τα «*τυχόν έσοδα*» αποδίδονται στο σχολείο, μέσω της σχολικής επιτροπής.

13. Άρθρο 99: Οι σχολικές μονάδες μπορούν να χρηματοδοτούνται εκτός της κρατικής επιχορήγησης και από *δωρεές, παροχές τρίτων, όπως και από χορηγίες* μέσω άλλων πηγών, βλ. πραγματοποίηση εκδηλώσεων κοινού ενδιαφέροντος.

Πανελλήνιες στην ΣΤ΄ τάξη

14. Άρθρο 104: Εισάγονται εξετάσεις για την ΣΤ΄ τάξη σε εθνικό επίπεδο, για τα μαθήματα της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών. Τα αποτελέσματα θα είναι ανώνυμα. Σκοπό του υπουργείου αποτελεί η εξαγωγή πορισμάτων για τους προσδοκώμενους καρπούς του εκπ/κού συστήματος σε κλίμακα εθνική, περιφερειακή αλλά και σχολικής μονάδας. (Με μια απλή έρευνα στα αντίστοιχα αποτυχημένα μοντέλα αξιολόγησης διεθνώς, καταλαβαίνει κανείς εύκολα πως αυτός είναι ο προάγγελος της κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων. Στα συστήματα αυτά, από τα αποτελέσματα των μαθητών ανά σχολείο εξαρτάται τόσο η χρηματοδότηση των μονάδων όσο και η αξιολόγηση των εκπ/κών. Η εκπ/κή διαδικασία καθ' όλο το έτος αποκτά ρυθμούς πανεθνικών εξετάσεων, γεγονός που αυξάνει την πίεση στη μαθητική κοινότητα, δημιουργώντας αντιπαιδαγωγικές-ασφυκτικές συνθήκες με ολέθρια αποτελέσματα για μαθητές και εκπ/κούς.)

Ιστοσελίδα του σχολείου - βιτρίνα του καταστήματος

15. Άρθρο 105: Θα περιλαμβάνει υποχρεωτικά μεταξύ άλλων «τα εκπαιδευτικά προγράμματα, τους εκπαιδευτικούς ομίλους και κάθε είδους δράσεις, αθλητικές, πολιτιστικές, κοινωνικές που υλοποιούνται από τη σχολική μονάδα», όπως και «το σχέδιο δράσης» που θα εκπονείται στην έναρξη της σχολικής χρονιάς με τους στόχους που θα θέτει το σχολείο σε κάθε επίπεδο, ενώ από τη σελίδα δεν θα λείπουν και τα αποτελέσματα της εσωτερικής αξιολόγησης της σχολικής μονάδας. (Στο μοντέλο σχολείου-επιχείρηση «ο πελάτης»-γονιός πρέπει να μπορεί να επιλέξει ανάμεσα «στις βιτρίνες»-ιστοσελίδες «των καταστημάτων»-σχολείων την πιο ελκυστική. Είναι το πρώτο βήμα για την απελευθέρωση των εγγραφών στα σχολεία αρεσκείας του κάθε γονέα.)

Σχολικό Συμβούλιο: Μέσα ο Δήμος, έξω οι εκπ/κοί και οι γονείς

16. Άρθρο 107: Οι εκπρόσωποι του Δήμου στο Σ.Σ. ορίζονται στους 2, ενώ ο Σύλλογος Διδασκόντων πλέον θα εκπροσωπείται από 3 μέλη του (εκτός του Διευθυντή που προεδρεύει) κι

όχι σύσσωμος, ενώ και το Δ.Σ. του Σ.Γ. θα εκπροσωπείται από 1 μέλος. Στην ουσία καταργείται το Σχολικό Συμβούλιο που αποτελούνταν από όλα τα μέλη του Συλλόγου Διδασκόντων και όλα τα μέλη του ΔΣ του Συλλόγου Γονέων, και δημιουργείται ένα μικρό και ελεγχόμενο όργανο.

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

1) Το γεγονός πως ο νόμος δεν ακουμπά τη μονιμότητα των εκπ/κών άμεσα και τη μισθολογική τους εξέλιξη καθώς και τη σύνδεση της χρηματοδότησης των σχολείων με την αξιολόγησή τους και την ελεύθερη επιλογή σχολείων από γονείς, δεν μας ρίχνει στάχτη στα μάτια. Αυτό είναι το επόμενο βήμα. Έχουν γνώση οι φύλακες. Και οι φύλακες του δημόσιου σχολείου ήμασταν και θα είμαστε μόνο εμείς!

2) Εκεί στο υπουργείο δεν έχετε ούτε έναν που να έχει μπει σε τάξη;

3) Το δημόσιο σχολείο δεν θα γίνει ένα εργαστήριο παραγωγής δεικτών για να αξιολογείται ό,τι κινείται. Θα συνεχίσουμε να μαθαίνουμε τους μαθητές μας γράμματα και στο διάλειμμα θα παίζουμε μαζί τους μπάλα και κρυφτό.

4) Για όσους ειλικρινά θεωρούν την αξιολόγηση ένα μέτρο που θα μπορούσε να διορθώσει τα κακώς κείμενα του σχολείου, υπάρχουν 2 ειλικρινείς απαντήσεις:

α) Η θλιβερή εικόνα των σχολείων σε επίπεδο υποδομών είναι ο χώρος που μας ανάγκασε το κράτος να συμβιώνουμε με τους μαθητές μας και να δουλεύουμε καθημερινά. Φορολογούμαστε όλοι κανονικά και τα προβλεπόμενα δεν αποδίδονται στα σχολεία είτε από το υπουργείο είτε από τους δήμους. Οι κυβερνήσεις έχουν άλλες προτεραιότητες, όπως τις φοροαπαλλαγές και τα κίνητρα για τους επιχειρηματικούς ομίλους.

β) Οι εκπ/κοί δεν είναι ούτε άγγελοι, ούτε διάβολοι - όπως άλλωστε και οι γονείς. Διαμορφώνονται από παράγοντες όπως οι βασικές σπουδές, τα κυρίαρχα πρότυπα και αξίες, το σύνολο της εκπαιδευτικής πολιτικής, η παράδοση μιας συγκεκριμένης επαγγελματικής ηθικής του κλάδου, οι αγωνιστικές παρακαταθήκες, ένα ισχυρό φορτίο ανθρωπισμού κλπ. Προβλήματα υπήρχαν και υπάρχουν και δεν είμαστε εκείνοι που θα τα κρύψουμε κάτω από το χαλί. Όμως δεν είναι δικό μας δημιούργημα αλλά δικό τους. Είναι παράγωγο της κοινωνίας ιδιώτευσης που χρόνια μας πλασάρουν ως μοντέλο: «εγώ τη δουλειά μου κοιτάω».

Η αξιολόγηση δεν επιδιώκεται να επιβληθεί για να λυθούν αυτά τα προβλήματα.

Ίσα ίσα, τα μοντέλα αξιολόγησης και επιθεώρησης, όπως δείχνει η ιστορική εμπειρία και η διεθνής εικόνα, εντείνουν αυτά ακριβώς τα προβλήματα και ενθαρρύνουν την αδιαφορία για το δημόσιο σχολείο και τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, αφού οι εκπαιδευτικοί για να επιβιώσουν θα επικεντρωθούν στα αξιολογικά κριτήρια, στα οποία περιλαμβάνονται μόνο έγγραφα με δείκτες, πληρωμένες επιμορφώσεις κάθε είδους και η υποκειμενική κρίση των αξιολογητών που εύκολα μπορεί να συγκαλύψει τυποποιημένες αντιπαιδαγωγικές πρακτικές και συμπεριφορές αδιαφορίας, ιδιαίτερα από εκείνους που θα λατρέψουν την αξιολόγηση ως μέτρο για να γίνουν αρεστοί και να «δραπετεύσουν» από τον καταναγκασμό της τάξης.

Διότι η επιβράβευση της αξιολόγησης είναι ακριβώς αυτό: να ανοίγει δρόμους ώστε οι «καλοί» και «ικανοί» (βλ. υπάκουοι) εκπαιδευτικοί να γίνουν στελέχη και να απαλλαγούν από το «αβάσταχτο βάρος» της διδασκαλίας το οποίο προορίζεται για τους «μέτριους» και τους «ανεπαρκείς».

Για μάς όμως το να είσαι δάσκαλος είναι πάνω από το «κοιτάω τη δουλειά μου»· είναι λειτουργήματα που οι Ιθύνοντες δεν θα κατανοήσουν ποτέ. Αν η αξιολόγησή των «αρίστων» του υπουργείου σε επίπεδο στελεχών εκπ/σης ήταν αποτελεσματική, τότε τα στελέχη τους δεν θα ήταν παράλληλα και κομματικά τους στελέχη (βλ. για παράδειγμα τους Διευθυντές Εκπαίδευσης και την κομματική τους ένταξη) που δεν κουνιούνται από τη θέση όσο άχρηστα κι αν είναι. Ούτε η εκπαίδευση θα είχε αυτά τα χάλια.

Το δημόσιο σχολείο των όλων, των ίσων και των διαφορετικών προϋποθέτει ένα άλλο προφίλ εκπαιδευτικού, που ως προτεραιότητά του έχει τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών του. Προϋποθέτει συλλογικότητα και συνεργασία. Προϋποθέτει συλλογικές διαδικασίες που θα έχουν τις αρμοδιότητες να αντιμετωπίζουν ριζικά και αποφασιστικά κάθε πρόβλημα που προκύπτει, διαφυλάσσοντας έναν διαφορετικό χειραφετητικό ρόλο του σχολείου.

Το Υπουργείο Παιδείας αποδόμησε μόνο του το ιδεολόγημα της αριστείας. Οι άριστοι μαθητές έμειναν εκτός των ΑΕΙ της προτίμησής τους, οι πρώτοι στη λίστα του καταραμένου προσοντολογίου για τους αναπληρωτές δεν έπιασαν τα σχολεία που επιθυμούσαν επειδή αυτά κρύφτηκαν με βάση τις οδηγίες του ΥΠΑΙΘ. Το μήνυμα είναι σαφές: νικητές στο άκρως ανταγωνιστικό νέο τοπίο δεν είναι οι «άξιοι» αλλά αυτοί που έχουν να πληρώσουν ή είναι «δικοί μας». Ο ταξικός κυνισμός και η ημετεροκρατία σε όλο τους το μεγαλείο. Τι διαφορετικό περιμένουμε από την αξιολόγηση;

Με δυο λόγια: η αξιολόγηση δεν πρέπει να περάσει, πρέπει να ακυρωθεί στην πράξη, όπως όλοι οι ψηφισμένοι νόμοι για την αξιολόγηση από το 1997 ως σήμερα.

Πρόκειται για μια μάχη στρατηγικής σημασίας που εντάσσεται στη συνολική αντιπαράθεση ενάντια στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης. Βασική προϋπόθεση για να το πετύχουμε αυτό είναι η μαζική συμμετοχή των συναδέλφων στις ΓΣ, στις κινητοποιήσεις, στις απεργίες, στην απεργία-αποχή, σε κάθε δράση και διαμαρτυρία. Χρειάζεται συντονισμός των Συλλόγων ΠΕ και ΕΛΜΕ, ευρύ αγωνιστικό μέτωπο, πανεκπαιδευτική δράση με γονείς, μαθητές, φοιτητές· σε έναν πολύμορφο αγώνα διάρκειας μέχρι την ανατροπή της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής.

Σωτήρες δεν υπάρχουν. Ο λαός σώζει τον λαό.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ όπως και πέρσι,

ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΔΟΕ

ΓΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΠΟΧΗ!

Υπογράφουμε στο κείμενο της ΔΟΕ

και το καταθέτουμε στο πρωτόκολλο του σχολείου.

Όλοι/ες μαζί μπορούμε για μια φορά ακόμη να ακυρώσουμε τα σχέδιά τους

Για τη διάλυση του δημόσιου σχολείου

Και την υποταγή των εκπαιδευτικών!

Μπορούμε να νικήσουμε!